

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

02/2024/HR

Razgovor s Bogom

Uvod
Kako se ispravno moliti?

Služba Božja:
Molitva djeluje!

Crkveni nauk:
*Slike o Bogu i kakav je
Bog doista*

Novoapostolska Crkva
International

Kako se ispravno moliti?

Isus je obećao da ćemo primiti ako se saberemo u njegovo ime i zaištemo u njegovo ime. Kad god se okupimo na molitvu u Isusovo ime, on je među nama i moli se s nama.

Ako se okupimo u Isusovo ime i od Boga zatražimo ono što Isus za nas traži od Boga, tada se Isus moli s nama. Ali moramo se moliti za isto za što se i on moli. Dakle, ako netko moli „Bože, htio bih biti jako, jako bogat“, ne može očekivati da će se Isus s njime moliti. Jer Isus je o novcu i bogatašima rekao nešto posve drugo. Ako pak u molitvi govorim „Isuse, moraš kazniti mog neprijatelja“, ne mogu očekivati da mi se Isus pridruži u molitvi jer se on s time neće složiti. Takve molitve neće biti uslišane jer nisu u skladu s Isusovim molitvama.

Za što se Isus moli kad se moli za nas? U Evandjelju

po Ivanu (Iv 17, 24) čitamo:“ Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom.“ Ako želimo da nam molitve budu uslišane, moramo nastojati Boga moliti za ono za što se Isus svome Ocu moli za nas.

Srdačan pozdrav

Jean Luc-Schneider

1 Sol 5,17

Bez prestanka se molite

Molitva djeluje!

Dragi braćo i sestre! Ovo je uistinu lijep početak nove godine. Ova molitva koju smo zajedno moliti: "Pokaži nam put u Božju slavu." U životu imamo jedan cilj, a to je slava Božja. Naši ciljevi nisu samo blagostanje, sreća i uspjeh. Postavili smo si daleko viši cilj. Željeli bismo ući u slavu Božju, u savršeno zajedništvo sa svojim Bogom. To je naša odluka, to je sada i ostatak će naš cilj u novoj godini. Na dan Gospodnji želimo ući u kraljevstvo Božje, u zajedništvo s Bogom.

Nije to niti san niti pusta želja. Ponovni dolazak Isusa Krista nije tek moguć događaj, to je božanska činjenica, a ne samo obećanje koje nam je netko dao. Kad Bog i Duh Sveti govore o danu Gospodnjem, oni opisuju nešto što im je pred očima. Ljudima je to teško razumljivo, ali za Boga je budućnost sadašnjost, prošlost je sadašnjost. Pred njegovim je očima sve.

Nije ograničen vremenom. Kada nam govori o

drugom dolasku Isusa Krista, opisuje nešto što već vidi i što se je u njegovim očima već desilo. To je naša utjeha. Nije to neko neodređeno obećanje u smislu da će se možda jednom desiti. Ne znamo časa, ali da će se desiti, to je apsolutno sigurno. I zato molimo: pokaži nam put! Kako ćemo tamo prispjeti? Kako možemo u tome sudjelovati? Duh Sveti će na ovu molitvu uvijek

odgovoriti. Upućuje nas na Isusa Krista. Isus Krist je put. Ako želiš ući u kraljevstvo Božje, ako prilikom ponovnog dolaska Isusa Krista želiš biti prisutan, moraš slijediti put Isusa Krista. Njegov nauk i njegov život taj su put. Slijedimo njegov primjer i njegovo učenje. Tako se pripremamo za njegov ponovni dolazak i dosežemo svoj cilj. Dođimo Bogu sa svime što će se u godini koja je pred nama dešavati i zamolimo ga da nam pokaže put. A Duh Sveti će nam odgovoriti da gledamo u Isusa Krista. Da se bavimo njegovim evanđeljem i primjenjujemo ga u svom životu. To je put.

Značajan sastavni dio učenja Isusa Krista je molitva. Molite se uvijek, bez prestanka se molite. Isus je to objasnio na mnoge načine, kao što je primjer udovice i suca kada je govorio o posljednjim vremenima. Molite se svo vrijeme, ne popuštajte u molitvi. To je dio toga puta. Molitva je bitna sastavnica naše pripreme za dan Gospodnji te stoga moto za ovu godinu glasi: „Molitva djeluje.“ Duh Sveti će nam uvijek ponovno pokazivati taj put. Čini i više od toga. Ne samo da nam pokazuje put, on nam daje obećanje i govori nam da se ne brinemo i da će na tom put uvijek biti s nama.

Pavao je imao drukčiji pristup. Govorio je o Isusu Kristu koji je sada u nebu, kod Božjeg prijestolja, gdje se zauzima za nas. Što god se desilo, on je naš zagovornik. Zamislimo si kako Sin Božji dolazi k Ocu i govori: „Moraš ovom čovjeku pomoći, molim te oprostiti mu.“ Pomalo je teško uskladiti to s našim poimanjem Presvetoga Trojstva. Mislimo si, Otac nešto namjerava učiniti, a onda dolazi Isus i kaže: „Nemoj, pusti to, budi mu milostiv ili pomози toj ženi.“ To bi značilo da je Otac promijenio svoje mišljenje i svoju namjeru jer se je Isus Krist založio za nas. Znamo i vjerujemo da Presveto Trojstvo čine Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh Sveti koji su jedno. No Pavao je time želio reći da će Bog uvijek biti spreman pomoći ti i oprostiti ti. Kad kaže da nas Isus Krist, Sin Božji, zagovara, to ne znači ništa drugo nego da će Bog i ove godine uvijek biti spreman bezuvjetno ti pomagati i opraštati. Uvijek je spreman i tu je za tebe. To je to što je želio reći.

Pavao je također rekao da Duh Sveti za nas moli i posreduje kad ne možemo naći riječi da se izrazimo. Duh Sveti je dio Presvetoga Trojstva. To ne znači ništa drugo nego da Bog uvijek vidi čežnju naše duše, našu bol i patnju, čak i ako ne možemo pronaći prave riječi. Budite sigurni da vas Bog poznaje. On čuje tvoju molitvu čak i ako je to samo uzdah. Bog će i taj uzdah uvijek zamijetiti. Zanima ga kako si. On razumije svaku tugu. Svaka zabrinutost njemu je važna. Uvijek je za tebe tu. Ne samo da nam pokazuje put, već jača našu vjeru i daje nam obećanje: ne brini se, bit ću uvijek tu kad me zatrebaš. Tu sam da ti pomognem, oprostim i da te saslušam.

Vratimo se sada biblijski tekst i moto koji smo čuli, a koji glasi „Bez prestanka se molite“. To ne znači da se trebamo moliti svake minute, čitav dan i cijelu noć. To nitko ne može. Barem ja ne mogu, s vremena na

vrijeme moram raditi i nešto drugo. „Bez prestanka se moliti“ znači moliti se u svakoj situaciji. To samo znači da naša molitva ne ovisi o našoj situaciji, okolnostima, potrebama, strahovima, niti o našim poteškoćama. Ne, naša molitva proizlazi iz našeg odnosa s Bogom. To je ta razlika.

Mnogi se ljudi mole kad se ne osjećaju dobro pa se tada sjete da postoji netko koga mogu zazvati. Moliti se bez prestanka znači da naša molitva proizlazi iz našeg odnosa s Bogom. Molimo se jer vjerujemo u Boga i jer znamo da je svemoćan. Ništa mu nije nemoguće. Vjerujemo u njegovu ljubav. On nas ljubi. Vjerujemo da će nas spasiti i zato mu se uvijek iznova obraćamo. Ljubimo ga iz dubine srca i imamo potrebu s njime razgovarati, dolaziti k njemu, biti s njime u zajedništvu u razgovoru i molitvi, jednostavno zato jer ga volimo. Potrebna nam je ta povezanost. I zato, molimo se bez prestanka, neovisno o svojoj situaciji, molimo se jednostavno zbog svoje vjere i svoje ljubavi za Boga. To je temelj naše molitve.

Bog će i ove godine
za tebe uvijek biti tu

Molitva djeluje. Molitva je učinkovita. S ovom se temom možemo baviti tijekom cijele godine. Ne želim sada u potpunosti obraditi ovu temu, ali pogledajmo različite elemente molitve i

razmislimo o tome kako molitva može djelovati.

Važan dio molitve je štovanje. Braćo i sestre, znam da to nije uvijek bio sastavni dio naše tradicije. Sjećam se da ovo nije bilo toliko u fokusu kad sam bio mlađi. To je došlo tek kasnije s veleapostolom Fehrom i veleapostolom Leberom. Oni su se počeli baviti štovanjem Boga, a to je vrlo je važan aspekt. U ovoj 2024. godini uvijek odvojimo vrijeme za promišljanje o Bogu i o njegovoj prirodi. To zahtijeva vrijeme i čovjek se mora malo povući i promisliti. Tko je to Bog? Bavimo se njegovom svemoći. Što to znači? Bog je stvoritelj i svemoguć je. Bog je savršen, kažemo to tako brzo, ali u Božjoj se savršenosti krije daleko više toga. On nikada ne griješi. Sve što čini, savršeno je. Ništa se ne mora poboljšavati. Sve što kaže, sve što čini, sve je jednostavno savršeno uvijek i zauvijek: svemoć Božja, savršenstvo Božje, veličanstvo Božje, ljubav Božja. On nije tek netko tko nas ljubi. On je ljubav sama. Ne može nego ljubiti, to je njegova bit. Vrijedi se s vremena na vrijeme pozabaviti ovime. To će se onda i na nas odraziti. Pomoći će nam ostvariti pravi odnos s Bogom, a tu također leži sjeme bogobožnosti i poštovanja.

Postat ćemo svjesni toga kako je on velik i kako smo mi maleni. Ljudi koji su tako moćni, koji glasno viču, posve su maleni.

S druge strane raste i duboko povjerenje jer Bog je svemoćan i savršen i on mene ljubi. Imam sve razloge da mu potpuno vjerujem. Samo ovaj jedan aspekt „štovanja“ može sve to u nama pokrenuti! S jedne strane poniznost, bogobojaznost, poštovanje, a s druge strane povjerenje i pouzdanje. Štovanje nas zahvaća. Pokreće nešto u našim srcima.

Draga braćo i sestre, ne moramo to činiti svakog dana, ali uzmimo si redovito vrijeme za štovanje Boga i bavljenje njegovom prirodom. To će se na nas pozitivno odraziti, a ujedno je to i divna priprema za drugi dolazak Isusa Krista za sve one koji Boga ljube, vjeruju mu i slijede ga u vjeri.

Zahvalnost je još jedan element molitve. Zahvaljivanje je jako važno. Ne želim sada moralizirati, ali možda se ove godine Bogu možemo snažnije zahvaljivati i uvijek ponovno osvještavati što nam je Bog dao i što je za nas učinio, što čini i što će činiti. Znam da čovjek naginje tomu da prvo vidi ono što nema ili što još nema, ono što više nema i što mu nedostaje.

Putujući svijetom dolazim do zaključka da nezadovoljstvo nije u vezi s financijskom situacijom ljudi. Ima ljudi koji posjeduju veoma mnogo, pa ipak su stalno nezadovoljni. Viđam one koji nemaju ništa, a vrlo su zadovoljni. Zaključujem da zadovoljstvo nema veze s posjedovanjem. Zadovoljstvo proizlazi iz stava koji gajimo u svom srcu. Neki ljudi imaju mnogo toga, a nikada nisu zadovoljni. Ako to primijenimo na duhovnu dimenziju, savjetujem da se pozabavimo onime što nam je Bog dao.

Štovanje znači spoznaja da sve dolazi od Boga, a ako sve dolazi od Boga, onda to uključuje i ono što je meni dao. Zahvalnost za sve to u našem će srcu stvoriti radost, a to je osjećaj koji je u ovome svijetu postao rijedak. Radost rađa zadovoljstvom i uspostavlja psihičku ravnotežu. Daje da se osjećamo snažnijima dok hodimo kroz život. Zahvalan je čovjek jači od onog nezahvalnog, ne da se tako lako obeshrabriti jer mu je pred očima sve ono što mu je Bog već dao. Posjeduje životnu stabilnost.

Možemo zaključiti da zahvalnost snažno djeluje na nas i da je pravi blagoslov. Uzmimo si ove godine

vremena za zahvalnost. Bogu također dolazimo sa svojim prošnjama. U uvodnoj smo pjesmi zajedno pjevali da u molitvi možemo doći k Bogu i sve mu reći.

Ova mi misao ne da mira. Ponekad se plašim da jemolitveni život ponegdje oslabio i da ljudi s dragim Bogom više ne razgovaraju mnogo. Molitva ne mora nužno biti na koljenima, u stavu klečanja pored kreveta ili ispred oltara. To može biti i razgovor u mislima, tako se također može razgovarati s Bogom.

Braćo i sestre, koristite se mogućnošću razgovara s Bogom. Na društvenim se mrežama toliko piše o svemu i o svima. A što je s molitvom, što je s našim dijalogom s Bogom? Brate, sestro, uvijek možeš doći k Bogu i reći mu sve, ali zaista sve bez srama, bez straha, bez plašljivosti. Možemo posve slobodno razgovarati o svemu. Bilo da smo

radosni, srditi ili ljuti. Ako si nezadovoljan, jednostavno dođi k Bogu i reci mu to u mislima i u molitvi. Dragi Bože, mučim se s tim što me je tamo netko

iznervirao, ona me je osoba uvrijedila, to nije pravedno, reci to dragom Bogu u molitvi sasvim otvoreno. To djeluje. On uvijek ima vremena, ljudi oko tebe uglavnom nemaju vremena, a nakon pet minuta ćeš primijetiti da ih tvoje priče niti ne zanimaju. Dragi Bog uvijek ima vremena. Kako ta spoznaja samo dobro čini! U svako doba dana i noći možemo mu doći, sasvim svejedno kada, imat će vremena za nas. Saslušat će nas i razumjeti.

Kada se udruže štovanje i zahvalnost, kada su skupa na djelu, tada će od te molitve nešto biti. Obraćamo se Bogu, svemogućemu, savršenomu Bogu koji nas ljubi, a obraćamo mu se znajući da nas razumije. Budući da je svemoćan i savršen, budući da je sama ljubav i moj spasitelj, on će već sve staviti na pravo mjesto.

On će pomoći. On za drugo niti ne zna, želi mi pomoći i pomoći će mi. Zna bolje od mene što mi je potrebno i što je za mene najbolje.

Štujemo Boga koji je Spasitelj. Ali što Bog želi od mene? Kad razmislim o ovom pitanju i dođem mu sa svojim brigama i problemima s kojima se mučim, shvaćam! On želi da uvijek budem s njim. Isus Krist želi da budem tamo gdje je on. I što više o tome promišljam, tim ću prije doći do spoznaje: dragi Bože, neka bude volja tvoja!

Uvijek odvojimo vrijeme za štovanje Boga

Ne kažemo to jer smo rezignirani, već iz uvjerenja, čak iz oduševljenja: „Dragi Bože, neka bude volja tvoja. Znam što želiš. Želiš me spasiti. Želiš da zauvijek budem sretan. Želiš me uvesti u svoje kraljevstvo u kojem nema patnje, nema smrti, gdje više nema boli.“ I tada će ova molitva Bogu „Neka bude volja tvoja“ postati divan izvor utjehe i snage. Dolazimo dragome Bogu nakon štovanja, nakon zahvale i sada izgovaramo sve što nas tišti i kažemo mu sve što nije dobro i to mu povjeravamo, a tada od Duha Svetoga stiže odgovor. Sjetite se tko je on i što želi. Neka se vrši njegova volja.

Kada je Isus Krist hodao zemljom bio je apsolutno siguran da će mu Bog dati ono što zaište. Imao je tu divnu sigurnost i jamstvo, znao je da sve što od Oca zatraži da će mu ovaj dati. Da, tako je bilo. A zašto? Jer je Gospodin Isus od Boga uvijek tražio ono, što mu je Bog htio dati. Činimo i mi tako. Tražimo od dragoga Boga u prvome redu ono, što nam želi dati: spasenje, otkupljenje, blagoslov. I tada možemo biti sigurni da će nas Bog uslišiti.

Pođimo, dakle, k Bogu sa svojim molitvama, strahovima, nevoljama i razgovarajmo s njim sasvim otvoreno. Pritom možemo imati sigurnost da će nam pomoći i da je njegova pomoć ono najbolje

što možemo primiti. Zadnja točka je zagovorna molitva. Ona je u ovom našem vremenu itekako važna. Ta nismo slijepi. Kada se okrenemo i pogledamo svoje obitelji, zajednice i svijet, vidimo da je mnogima jako teško.

Braća su mi prije ove službe Božje saopćila da i ovdje u zajednici i u okrugu ima vrlo teških slučajeva odnosno braće i sestara koji su u velikoj potrebi. Mogu samo reći da toga ima posvuda i da me to jako brine. Čovjek ne može biti ravnodušan i reći: ah da, što se tu može, to je tako. Ali što možemo učiniti? Za svoje obitelji, svoju zajednicu i za te ljude se možemo moliti. Zagovorna molitva je jako važna. Ona je veoma važan dio pripreme za ponovni dolazak Isusa Krista. Isus k sebi uzima one koji ga slijede i koji vrše njegovu volju. Njegova je volja da ljubimo svoje bližnje kao sebe same. Već i na temelju ove zapovijedi progovara nužnost molitve za druge. Upravo smo se molili za sebe, druge volimo kao i sebe pa se onda i molimo za svog bližnjeg. Želimo da i on bude dobro. Molimo se za njega i sudjelujemo u njegovoj dobrobiti, njegovim brigama, strahovima i potrebama. Budući da ga ljubimo, dijelimo njegovu sudbinu i dolazimo k Bogu s molitvama za njega. Takva zagovorna molitva djeluje.

Već čujem one koji govore: da, ali ne uvijek... i mogu to razumjeti. Često sam se i zaista mnogo molio za braću i sestre, a ipak su umrli. Dragi Bog ih nije ozdravio. Već desetljećima se molim za mir u nekim zemljama, a stanje je sve lošije. Ljudi žive u velikoj bijedi. Dragi Bože, učini nešto! No ništa se ne dešava. Umiru od gladi i patnja se nastavlja. I onda se pojavi misao kako je lijepo moliti se za nekoga, ali je totalno beskorisno, molitva ne djeluje. To je ljudsko iskustvo, takav je ljudski um.

Vratit ću se na štovanje. Kako si to zamišljaš? Moliš se, zajednica se moli i kad se zajednica moli, dobri Bog nešto poduzima. To bi značilo da dragi Bog, koji ima plan kako nešto treba biti, sada, kad ste se vi pojavili i molite, mijenja svoje mišljenje i svoje planove? Teško je razmišljati o tome. Mi mislimo da će dragi Bog, budući da mi molimo, reći sljedeće: „Pomoći ću mu i promijenit ću situaciju vašeg bližnjega jer se svi vi molite.“ To bi značilo da mi svoga bližnjega ljubimo više nego što ga Bog ljubi i da će Bog zbog naše molitve promijeniti svoj plan i učiniti da se neko stanje promijeni. Iskustvo nas uči da zagovorna molitva ne pomaže uvijek.

Naš nam razum govori da vjerom ne mijenjamo ništa. Tada moramo i razumu i iskustvu reći: “Molim se u vjeri. Neke stvari doduše ne mogu

razumski shvatiti i iskustvo mi govori drukčije, ali ja vjerujem.“ Gospodin Isus se je za nas molio dok je hodao zemljom. Prvi kršćani uvijek su se molili jedni za druge. Pavao je uvijek govorio: “Molite se za mene.“ Da je takva molitva posve beskorisna, te riječi ne bi stajale u Bibliji. Gospodin Isus, Pavao, Petar i zajednica u Jeruzalemu ne bi tako činili. I zato vam kažem da zagovorna molitva djeluje! To stoji u Bibliji. Trebamo se moliti za svoje bližnje i to činimo u vjeri i s pouzdanjem. Čak i ako ne razumijemo kako to funkcionira i čak i ako nas iskustvo uči nešto drugo.

Molimo se za svoje bližnje. Imamo potrebu moliti se za svoje bližnje zbog svoje ljubavi prema njima. Takva zagovorna molitva u prvome redu djeluje na nas. Kada odvojimo vrijeme da bismo se bavili drugim čovjekom, odjednom primjećujemo da je on u daleko većim problemima nego ja, iako i on zaslužuje da mu bude dobro kao i meni. Ne bih htio moralizirati, ali razmislimo o ovome. Kada vidimo svoju braću i sestre odnosno ljude u svijetu, ne možemo a da ne zaključimo kako su oni barem jednako dobri kao mi, no oni nemaju ništa, a mi imamo to što imam. Tada ćemo zaista shvatiti što znači milost i postat ćemo još zahvalniji: “Ovo je dar tvoje milosti, dobri Bože! Nisam to zaslužio. Uopće ne razumijem zašto sam ja taj dar primio, a netko drugi nije. Dragi Bože, hvala ti!”

Ovako bolje shvaćamo što je milost. Bogu se molimo s povjerenjem i sa štovanjem. Bog je ljubav te on ljubi i moga bližnjega kao što i mene ljubi. Zna što moj bližnji radi i pomoći će mu. To nije tek mogućnost ili vjerojatnost. Ne! Čvrsto smo uvjereni da će Bog pomoći! To nas jača. Imamo potpuno povjerenje u Boga. On će pomoći i mojim bližnjima i neka se i nad njima vrši volja Božja. Tada ćemo spoznati da je jedino rješenje za moje bližnje i sve ljude ponovni dolazak Gospodinov, spasenje i novo stvorenje.

Što više promišljamo zbivanja na ovoj zemlji, to smo uvjereniji da je jedini put, da je jedino rješenje zaista Božji plan spasenja u trenutku kada će Bog ljude jednom zauvijek osloboditi od zla, od ove nevolje. Tada uistinu razumijemo plan Božjega spasenja i zašto to sve čini. To je jedino rješenje za svakoga čovjeka: da postane dijelom novoga stvorenja i ponovno zauvijek živi s Bogom. Na temelju ove spoznaje izvlačimo zaključke. Plodovi koje uživamo zahvaljujući zagovornoj molitvi jesu zahvalnost, bolje poimanje milosti, povjerenje u Boga da će pomoći i fokusiranje na spasenjski Božji plan.

Zagovorna molitva pomaže nama, ali pomaže i našim bližnjima. Imamo to pouzdanje i Božje obećanje da će i ove molitve uslišiti. Pomoći će

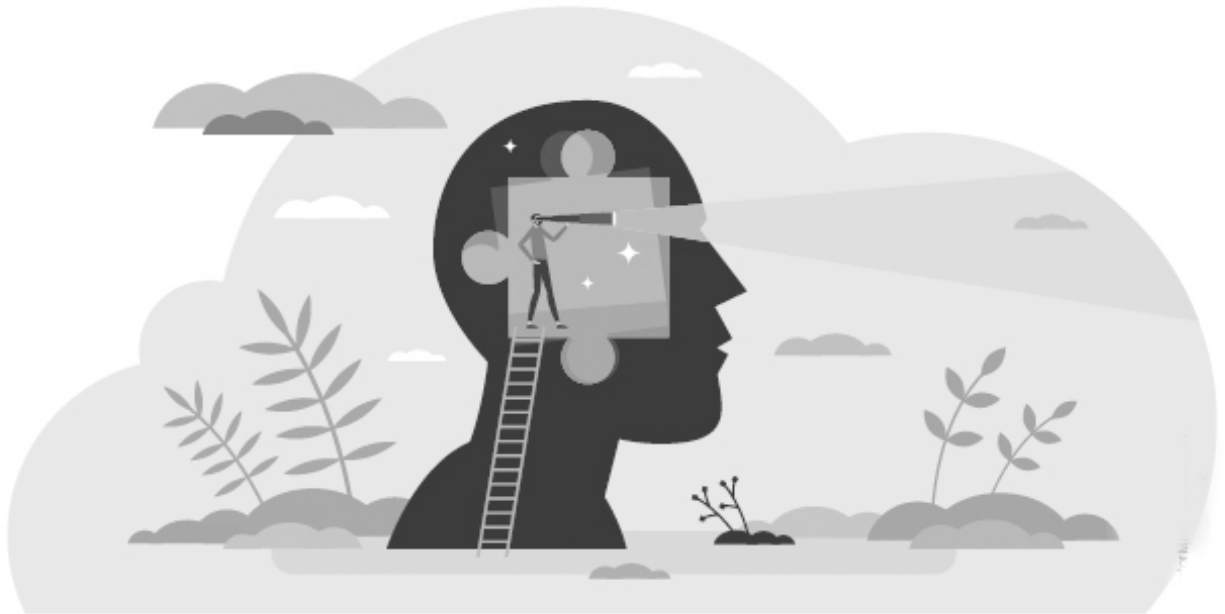
našem bližnjem. Kad ljudi znaju da se za njih molimo, to im pruža utjehu. Postoji još netko kome su važni, netko tko s njima suosjeća. To je vrlo važno. Nema mnogo ljudi koji to još čine. Utješno je znati da se netko za mene moli i da dijeli moju patnju. Utjeha također snaži povjerenje. Imamo povjerenje u Boga da će ljudima pomoći i to jača njihovo povjerenje. I tada se dešava nešto zagonetno. Ne mogu to objasniti, ali svakodnevno to doživljam. Čovjek se osjeća kao nošen na rukama molitve. Kako je to lijepa slika, a razumski ju ne možemo objasniti. Ali ako postoji čovjek koji to doživljava, to sam ja. Znam da se mnogi braća i sestre za mene mole. Ne znam tko su oni, ne znam koliko ih je, ne znam gdje su, ali jedno znam: osjećam da me molitve braće i sestara nose. Ne mogu to objasniti. Ali to je naprosto činjenica. Znam za mnogo braće i sestara čija situacija je teška, no kažu da osjećaju tu podršku koja dolazi od molitve drugih braće i sestara. Zagovorna molitva djeluje! A s njome i naše pouzdanje da će Bog pomoći.

Štovanje, zahvalnost, prošnje i zagovorna molitva daju plod. Zaokupimo se intenzivno ovime i molimo zajedno. Kada, na primjer, zajedno molimo molitvu Očenaša, jačamo zajedništvo Crkve. Trebali bismo o tome više promišljati. Kada molimo zajedno, naglašavamo činjenicu da smo svi zajedno upućeni na milost Božju. Dragom Bogu kažemo: "Budi mi milostiv." Tako jačamo zajedništvo. Cilj nam je svima isti i svi dolazimo s istom molbom da nam Bog pokaže put i da jača jedinstvo. Stavimo ubuduće još veći naglasak na zajedničku molitvu. Molitva djeluje. Amen.

SREDIŠNJA MISAO

- Duh Sveti nas poziva na molitvu.
- Gospodin se za nas moli.
- Molitva u Isusovo ime pridonosi našem spasenju.
- Naša zajednička molitva jača jedinstvo Crkve.

Kako Boga vidimo i kakav je doista

Kako je moguće da u Starom zavjetu vidimo ljutitog Boga, a u Novom zavjetu je Bog ljubav? Nije se promijenila njegova bit, već način na koji ga ljudi vide. Ovo nam pojašnjava Veleapostol u tekstu o nauku Crkve.

Kao upravitelji otajstava Božjih (Prva poslanica Korinćanima 4,1) apostoli imaju zadatak vjernicima približavati Božje objave. Čovjek sam po sebi nije u stanju spoznati Boga. O Bogu možemo znati jedino ono što nam je objavio.

Bog se čovjeku objavljuje postepeno. Prvo ga upoznajemo kao Stvoritelja, zatim kao Gospodina u povijesti Izraela. Božje utjelovljenje u čovjeku Isusu Kristu je Božja objava koja nadmašuje sve dotadašnje objave. Na Duhove Bog šalje svoga Duha Svetoga da ljudima otkrije dodatne spoznaje o sebi i svom planu spasenja. Duh Sveti djeluje i danas, naročito kroz apostolat odnosno ispravno dijeljenje sakramenata i pravilno navještanje Božje riječi. O ponovnom Kristovu dolasku Bog će se objaviti na savršen način onima koji budu k njemu privučeni i oni će vidjeti Boga kao što jest. (1 Iv 3,2).

U Svetom pismu o Bogu svjedoče ljudi koje je potaknuo Duh Sveti. Autori biblijskih knjiga koristili su svoj jezik i svoje znanje da bi prenijeli ono što im je Duh Sveti otkrivao. Imajmo pritom na umu da su brojni među ovim tekstovima nastali dugo nakon zbivanja o kojima izvještavaju.

Izvešća o stvaranju svijeta nastala su dugo vremena nakon događaja o kojima govore, a isto je i s pričom o općem potopu. I sama su evanđelja pisana desetljećima nakon Isusova uskrsnuća i uzašašća (Lk 1,1-4; Katekizam Novoapostolske crkve, KNaC 1.2.4.1).

Samo uz pomoć Duha Svetoga može čitatelj Biblije prepoznati Božju volju u tekstovima koje su napisali ljudi. Naročito apostoli, vođeni Duhom Svetim, imaju zadaću tumačiti Sveto pismo na način koji je obvezujući u smislu vjere te tako prepoznavati i otkrivati Božju volju.

Bog u Starom i u Novom zavjetu

Stari zavjet je zbirka svetih spisa izraelskoga naroda. Način na koji autori tih spisa opisuju Boga odraz je kulturnog i religijskog okruženja njihova vremena. Često Bogu pripisuju ljudske osobine. Bog je uvrijeđen, povrijeđeni su njegova čast i dostojanstvo. Bjesni i kažnjava. Drugom zgodom zažali zbog svega što je učinio i donosi odluku da će

sve učiniti drukčije.

Bog se ljuti na Adama i Evu. Kažnjava ih tako što određuje da će muškarac patiti radeći za svoj kruh, a žena će patiti rađajući, ženi će zapovijedati muškarac, a oboje će biti izgnani iz raja. Bijesan zbog ljudske zloće Bog zažali što je stvorio čovjeka te sve što je stvorio, ljude i životinje, želi uništiti u općem potopu (1 Post 6,5–7). Sve nesreće koje zadese Izrael smatraju se kaznom koju je Bog odredio za neposluh toga naroda. A da bi sačuvao svoj narod, Bog može pokazati nevjerovatnu nesmiljenost prema neprijateljima Izraela.

Isus Krist ljudima otkriva pravu prirodu Boga. On govori o Bogu ljubavi koji grešnika ne želi kazniti, već spasiti. Nevolja koja pogađa ljude nije Božja kazna, već je posljedica vladavine zla. Isus Krist je savršen, bez grijeha, no ipak mora patiti i umrijeti kao najgori grešnik, zapravo kao zločinac.

Stari zavjet u svjetlu Novoga zavjeta

Isus Krist je tumačio svete spise, posebno Toru, knjige proroka i psalme, u odnosu prema svojoj osobi i svom djelovanju. Iz ovoga zaključujemo da Stari zavjet moramo tumačiti sa stajališta Sina Božjega. O tome u KNaC-u 1.2.5.2 stoji: „Značaj za vjeru i nauk bilo kojeg navoda iznesenog u pojedinačnim knjigama Starog zavjeta odnosno u kasnijim spisima Starog zavjeta, određuje se na osnovi njihove sadržajne podudarnosti s učenjem evanđelja.“

Isus Krist izričito govori da Bog neće kazniti grešnika. Stoga događaje opisane u Post 3, 14-19 ne možemo promatrati kao Božju kaznu. Zar bi Bog zbog jedne greške osudio muškarca i ženu na patnju, njega na patnju u radu, a nju na porođajne muke i podređenost muškarcu? U svjetlu Isusova učenja i vođeni Duhom Svetim, vjerujemo da Bog Adamu i Evi govori samo o posljedicama njihova pada u grijeh. Usput rečeno, kad ovaj zaključak ne bi bio točan, svaka inicijativa usmjerena na to da se posao učini lakšim bila bi u suprotnosti s Božjom voljom! Poruka koju izvlačimo iz ovog izvještaja je da je Bog nastavio voljeti čovjeka nakon što je ovaj pogriješio i da mu je obećao poslati Spasitelja.

Vratimo se na temu općeg potopa. Kako bi Bog, koji je sveznajući i savršen, mogao zažaliti što je stvorio čovjeka jer je, kako stoji u Knjizi Postanka 6,5 „otkrio“ njegovu zloću? Kako bi to Bog uništenjem većine ljudi eliminirao grijeh, a istovremeno omogućio da prežive Noa i njegova obitelj, koji su grješni po prirodi? Duh Sveti nas navodi da priču o općem potopu vidimo iz perspektive oslobođenja, a ne kao kaznu (1 Pt 3,18–22). Bog ljubi čovjeka, daje mu priliku da se spasi kroz poslušnost Bogu. Isti zaključak vrijedi za sveukupnu povijest naroda Izraelova. U Starom zavjetu spasenje je bilo uvjetovano poslušnošću koja je podrazumijevala strogo pridržavanje zakona. Isus Krist nam je otkrio što je stvarna poslušnost. Bog želi da vjerujemo u Isusa Krista te da ljubimo Boga i svoga bližnjega.

Novi zavjet u svjetlu Duha Svetoga

Jednako kao što su Stari zavjet pisali ljudi, tako su i događaje u Novom zavjetu zabilježili ljudi koji su bili ukorijenjeni u svom vremenu. Nadahnuti Duhom Svetim, koristili su se svojim riječima i znanjima kako bi izvještavali o Isusovu djelovanju i zabilježili ono što im je Duh Sveti otkrivao. Da bi bili sigurni da su ih dobro shvatili, također su uvažavali kulturu onih kojima su se obraćali.

U zapisima u Novome zavjetu poruka evanđelja

uvijek je ista, no način na koji se prenosi mijenja se ovisno o autorima i onima kojima je namijenjena. To naročito vrijedi za način na koji se govori o smrti Isusa Krista. Kako bi objasnili spasonosno značenje njegove žrtve, biblijski autori naizmjenice posežu za žrtvenim kultom Staroga zavjeta (žrtvom pomirnicom), običajima ratovanja (plaćanjem otkupnine za oslobođenje zarobljenika) i kaznenim pravom (krivnjom koja se mora okajati).

Doslovnim tumačenjem ovih tekstova dobili bismo jednaku sliku Boga kao što je ona prikazana u Starom zavjetu. Bog se ponaša kao čovjek čija čast i dostojanstvo su povrijeđeni. Zahtijeva kaznu odnosno zadovoljštinu. Netko za pravdu mora umrijeti, a Isus Krist je onaj koji plaća kaznu za nas.

Današnjim je kršćanima, osobito mladima, teško razumjeti ovaj način gledanja na smrt Isusa Krista. Na sreću, Duh Sveti nam omogućuje da govorimo o smrti Isusa Krista bez nužnog naglašavanja ideje kažnjavanja. Žrtva Isusa Krista prvenstveno je čin ljubavi (Ivan 3,16). Pavši u grijeh, čovjek se je udaljio od Boga. Čovjekove patnje nisu Božja kazna, već posljedica njegove udaljenosti od Boga. Bog nikada nije prestao ljubiti čovjeka. Naprotiv, odlučio je postati čovjekom, patiti i umrijeti kako bi ljudima pokazao da je s njima povezan. Upravo suprotno od kazne: Bog čovjeku pomaže u patnji, u smrti, pa čak i u carstvu pokojnih. Trpi da se s njime postupa kao s najgorim zločincem kako bi pokazao da ljubi sve grešnike, bez iznimke. Bog u svojoj ljubavi želi ljude uvesti u svoje zajedništvo. Međutim, čovjek može biti u zajedništvu s Bogom samo onda kada njegova volja u potpunosti odgovara volji Božjoj.

Isus Krist je kao čovjek ostao bez grijeha. Premda su sile zla bješnjale protiv njega, uspio se oduprijeti iskušenjima, zadržati povjerenje u Boga i ostati postojan u svojoj ljubavi. Njegovo mu je savršenstvo omogućilo da u zajedništvo s Bogom, Ocem i Duhom Svetim uđe kao pravi čovjek, a ne samo kao Bog i Sin. Niti jedan čovjek ne može doseći njegovo savršenstvo. No u svojoj je ljubavi Isus Krist spreman podijeliti svoju pobjedu i svoje zasluge s onima koji u njega vjeruju i koji ga slijede. Ova nas spoznaja dira duboko u srce!

Kako apostolat tumači Otkrivenje

Čitamo li ga površno, doći ćemo do zaključka da „Ivanovo otkrivenje“ govori o kraju svijeta, Božjem bijesu i kažnjavanju bezbožnika. Duh Sveti nam daje razumjeti da ono prvenstveno govori o Kristovoj pobjedi nad zlom i o njegovoj bezuvjetnoj ljubavi spram čovjeka.

Otkrivenje se nastavlja na Isusove objave budućega tijeka plana spasenja te razvija spomenute objave. Sam je Isus Krist navijestio svoj ponovni dolazak. Apostolu Pavlu je objavio događaje u vezi sa svojim ponovnim dolaskom (1 Sol 4,15–17; 1. Kor 15,51.52). Potom su apostoli pod vodstvom Duha Svetoga različite faze plana spasenja nazvali: prvo uskrsnuće, tisućugodišnje kraljevstvo mira, Posljednji sud i novo stvaranje. Zadaća apostola je da vjernike pripremaju za ponovni Gospodinov dolazak. Oni koji budu prihvaćeni, u njegovo će kraljevstvo moći ući kao prvine. Ali što će biti s drugima? Na primjer s onima koji još nikada nisu čuli za

Isusa? Mogu li se oni spasiti ako ne slijede Isusa? Ljubav Božja je takva da želi da svi ljudi imaju pristup njegovu kraljevstvu. Njegova pravednost želi da svi za tim ciljem svi idu istim putem, a to je put Isusa Krista jer se samo po Isusu Kristu dolazi Ocu (Iv 14,6). Stoga svatko mora poznavati Isusa Krista i mora se odlučiti slijediti ga. Radi toga će Isus Krist na zemlji uspostaviti svoje kraljevstvo mira. Bog će okončati svoj plan spasenja tek nakon što se svi slobodno odluče za Isusa Krista ili protiv njega.

Ovaj je nauk novoapostolska posebnost. Brojne crkve polaze od pretpostavke da će ponovni dolazak Isusa Krista nastupiti istodobno s Posljednjim sudom. To je šteta jer im promiče jedan važan korak u planu spasenja, a koji svjedoči i ljubav i pravednost. Sretni smo što s brojnim kršćanima drugih denominacija dijelimo Kristovo evanđelje i spremni smo s njima raditi na njegovu promicanju. No držimo se svoga nauka, za koji dokazuje nalazimo u katekizmu, jer smo uvjereni da je taj nauk apostolima objavljen posredovanjem Duha Svetoga

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrjnanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI